Pisarakirje

Elokuu 2011

Kerran hengellisillä kesäjuhlilla, tulin ensimmäisten joukossa ulos salista ja jäin pihalle odottamaan vaimoani. Oli jo ilta ja juhlavieraat olivat väsähtäneitä ehkä hieman nuhraantuneita niinkuin itsekin olin, joku käveli toispuoleisesti, osalla oli apuvälineitä liikkumiseen. Mieleeni tuli ajatus: ”Tässäkö on Jumalan valiojoukot, se väki joka vie evankeliumin maailmaan? Ei glamouria kuten oskargaalassa.” ”Tässä se on!”, totesin samantien, Jumalan valiojoukko, se joukko joka pääsee tavallisiin koteihin, se joukko joka levittyessään saa kontaktin tavalliseen suomalaiseen sukunsa ja tuttaviensa kautta. Tämä on se joukko, joka kykenee tavoittamaan ne, joita missiot ja kesäjuhlat eivät tavoita.

Pisarayhdistyksen väki, ”toispuoleinen, maailmassa vajaa kaikilta kohdin”, on se joukko, jonka Jumala on lähettänyt rajan taakse Venäjälle tavoittamaan vähimpiä. Jumalan on kaikki mitä näemme, mitä koemme. Hänen vallassaan on myös työmme laajuus, matkojemme määrä noin niinkuin lukumääräisesti, Hänen on bensat ja öljyt, Hänen on asiapaperit ja tuliaiset, taas huokailemme kokoaako Hän ne, joilla varoja on, tämän asian ympärille.

Pisarayhdistyksessä on runsautta tavarassa ja palvelussa mutta niukkuutta siinä, minkä joudumme rahalla hankkimaan. Suuressa viisaudessaan Jumala on halunnut pitää meitä nöyrinä, nöyrinä siinä että aina ymmärtäisimme olevamme itsekin avun varassa, sen avun jonka Hän meille suo niin kauan kun asiamme on oikea. Jumala meitä kaikkia siunatkoon.

- Pekka Vauromaa -

Kirjeen sisältö:

Pääkirjoitus ..... sivu 1
Pisarakasvo Sointu Lemminkäinen ..... sivu 2
Pisara elävää vettä Riitta Sinervo ..... sivu 2
Rukous– ja kiitosaiheet ..... sivu 3
Matkaraportti Pietari 8 - 10.7..... sivu 3
Matkaraportti Murmansk 28.6. - 4.7... sivut 4-5
Matkaraportti Pietari 5. - 7.8..... sivut 5-6

Andrein (oik) työhön Suomessa tutustumassa olleet Popovkan ”pojat” Pasha, Zenja ja Ilja, Arjan ja Pekan pihakeinussa.

Pisarakasvo Sointu Lemminkäinen

Sointu Lemminkäinen

vietti 7.7. 80-vuotispäiviään Nummelassa

Salolainen kauppiaantytär Sointu muutti Nummelaan vuodenvaihteessa 1962/63. Työpaikkoja kertyi monia: Osuusliike Auran lihaosasto, Air Motel, Martela, yläasteen keittiö…

Eläkkeelle siirtyminen 63-vuotiaana ei hidastanut tahtia. Sointu kuuluu edelleen moneen yhdistykseen ja seurakunnan piiriin ja ojentaa muutenkin auttavan käden siellä missä tarvitaan. Seurakunnan Pysäkkikahvilassa hän on ollut vapaaehtoistöissä vuosikaudet. Kahvila toimi aikoinaan samassa rakennuksessa kuin Pisaran kirpputori, ja niin Sointu kiipesi aika ajoin portaat ylös hoitamaan myyjän töitä. Edelleenkin hän tuntee olonsa kotoisaksi myynti-pöydän takana, kunhan vain asiakkaita käy sen verran, ettei aika käy pitkäksi.

Kahden pojan äitinä ja neljän lapsenlapsen mummina Soinnun viikonloput kuluvat usein lentopalloilijoiden muonituksessa. Tuhansia munkkeja on paistunut ja lukemattomat kakut leivottu arpavoitoiksi – myös Pisaran myyjäisiin.

Sointu osallistuu ahkerasti retkille ja matkoille niin kotimaassa kuin lähialueilla. Pisaran kesämatkoilla Sointu on muistinsa mukaan ollut ainakin neljästi. Vankisairaalan silmäosastolta on jäänyt mieleen vanha pappa, joka sanoi ”minä olen suomalainen” ja mainitsi karjalaisen kylännimen. Erityisesti Sointua ovat koskettaneet alaikäiset poikavangit. Kerran hän toi Lebedevan vankilaan kaksi reilunkokoista kakkua ja saimme kertoa pojille: ”Tämä mummo on leiponut teille nämä kakut”. Kakkuja leipova mummo on monelle katulapselle vain kaukainen haave. Mieleeni nousivat erään vankilavirkailijan sanat siitä, miten tärkeätä näille pojille on kohdata äidillisiä, hymyileviä varttuneempia naisia. Sama on koettu Suomessakin. Sen tietää monta vuotta päiväkotimummona toiminut Sointu.

Toivotamme Soinnulle siunausta ja monia mielekkäitä toimintavuosia ystävien ja perheen parissa.

- Eeva Halme -

Pisara elävää vettä

Kesä on jälleen kääntymässä syksyyn. Luonnossa näkyvät jo syksyn merkit. Meillä on kuitenkin muistot kesästä ja loma ajasta. Muistan, kuinka hyvältä maistuikaan kylmä raikas vesi kuumana hellepäivänä.

Kuka onkaan tuo mies, joka sanoo, jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon. Joh.7:37. Samoin Hän sanoo naiselle kaivolla. Joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan Se ei ikinä janoa, vaan se vesi, jota minä hänelle annan , tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään. Joh. 4:14.

Johannes kirjoittaa Hänestä: Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme Hänen kirkkauttansa, sen kaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella pojalla on isältä: ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta. Joh . 1:14.

Hän on Jeesus Jumalan poika. Hän oli, Hän on ja Hän on tuleva.
Vielä tänään saamme ammentaa pelastuksen lähteestä. Pisara elävää vettä virvoittaa sieluni, saan juoda ja se vesi tulee veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään. Voin ammentaa vettä myös toisille. Jeesus sanoo: Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni. Matt. 28:19.
Lahjaksi olette saaneet lahjaksi antakaa. Matt. 10:8.

Hän haluaa, että me olisimme elävän veden lähteitä ja voisimme ammentaa lähimmäisillemme pisaran elävää vettä. Tehkäämme työtä Herran elopellolla, niin kauan, kun päivä on. Hän sanoo myös: Minun oli nälkä, ja te annoitte Minun syödä. Minun oli jano, ja te annoitte Minun juoda, ja Minä olin alaston ja te vaatetitte Minut. Minä olin vankeudessa, ja te tulitte Minun tyköni. Matt. 25: 35,36.

Toivon, etten koskaan kulkisi kärsivän yksinäisen lähimmäiseni ohitse, vaan elävä vesi saisi virrata kauttani. Hän armossaan antaa voiman tahtonsa täyttämiseen.

- Riitta Sinervo -

Matkaraportti

Espoon Kouvolan ryhmä 8.7.– 10.7.2011 Pietari

Toisten ryhmäläisten matkaesteiden vuoksi lähdin matkaan yksin. Matkustin Pietariin uudella Allegro-junalla, joka Kouvolasta Pietariin matkasi noin kahdessa ja puolessa tunnissa, mukavaa ja nopeaa matkustamista. Pietarissa minua oli vastassa tulkkimme Hilma Gutzan jonka luona sain myös yöpyä.

Lauantaina päivällä meitä tuli tapaamaan Valja. Hän on ollut muutaman kerran ryhmämme tulkkina. Valja on asunut miehensä, tyttärensä ja tämän miehen sekä heidän kahden poikansa kanssa 53 neliön kokoisessa kaksiossa. Nyt hänelle ja miehelle on luvattu antaa oma asunto. He olivat käyneet sitä katsomassa ja muuttavat pian. Valja oli iloinen asunnosta mutta koki muutoksen myös vaikeaksi, hän on 82-vuotias ja kertoi huomanneensa ettei aina muista kaikkia asioita hyvin. Saimme yhdessä rukoilla ja rohkaista toisiamme. Nautimme maittavan aterian jonka Hilma meille valmisti.

Hilma oli sopinut tapaamisesta Popovkan narkomaanikodilla. Kodin johtaja Leonid tuli vaimonsa Hijan kanssa meitä hakemaan. He olivat seuraavana aamuna klo kuusi lähdössä pitkälle matkalle (matka kesti junalla 53 tuntia yhteen suuntaan) ja heillä oli matkavalmisteluja tehtävänä, joten heillä ei ollut mahdollisuutta jäädä kanssamme illan tilaisuuteen. Annoin Leonidille rahalahjan, jonka ryhmämme oli heille kerännyt. Paikalla oli muutama mies jotka kantavat vastuuta kodilla. Siunasimme yhdessä rahat ja rukoilimme Jumalan johdatusta, että jokainen euro menee juuri siihen tarkoitukseen jonka Jumala katsoo hyväksi. Yhdessä he kiittivät jokaista lahjoittajaa ja pyysivät Jumalaa siunaamaan heitä. He olivat todella kiitollisia, he ovat aloittaneet uusia koteja ja rahan tarve on suuri, valtiohan ei Venäjällä tue yksityisiä narkomaanikoteja millään tavoin, jotkut miehistä käyvät töissä ja rakennustarpeita he ovat saaneet lahjoituksina.

Jos koet että haluat auttaa rahallisesti jotakin kohdettamme niin laita viesti kohtaan tämän kohteen nimi, näin raha suuntautuu juuri sinne minne haluat. Välttämätöntä se ei ole sillä rahaa tarvitaan myös matkoihin ja niiden kustannuksiin.

Miehet näyttivät meille tietokoneelta filmin, jonka he olivat kuvanneet Kulttuuritalolla. Heille oli luvattu 20 minuuttia siellä olleen tilaisuuden ajasta ja kielletty puhumasta Jumalasta. He olivat tehneet pantomiimi-esityksen, joka hienosti kuvasi ihmisen vaellusta ilman Jumalaa ja kuinka Jeesus vetää ihmisiä puoleensa, ja antaa aivan uuden elämän.
Kiellosta huolimatta he olivat laulaneet hengellisiä lauluja ja se oli todella vaikuttavaa katseltavaa. Ylistys Jumalalle!!!

Ruokailun jälkeen pidimme lyhyen tilaisuuden jossa lauloimme, rukoilimme ja jaoimme myös Sanaa. Heillä oli raskas työviikko takana ja sauna lämpiämässä ja jätimmekin heidät nauttimaan saunasta ja levosta. Kaksi kodin miehistä ystävällisesti vei meidät takaisin Hilman kotiin.

Sunnuntaina minulla oli ilo vierailla Hilman kotiseurakunnassa. He kokoontuvat kulttuuritalon salissa, jonka he vuokraavat sunnuntaisin kahdeksi tunniksi.Tuntia ennen tilaisuutta osa tulee paikalle rukoilemaan. Tilaisuudessa oli noin 70 ihmistä, myös Popovkan narkomaanikodin miehiä oli paikalla. He siunasivat alussa lapsia joita oli paikalla, rukoilivat sairaiden puolesta ja kukittivat syntymäpäiväsankarit. Minulle annettiin tilaisuus sanoa muutama sana, kerroin vähän ryhmästämme ja siitä mitä teemme Venäjällä. Puhuin myös miten uudestisyntyminen on muuttanut minua ja elämääni, että kyse on Jeesuksesta ja siitä mikä on Jumalan tahto ja suunnitelma meidän elämässämme.

Jouduimme lähtemään hieman kesken pois, junalle piti ehtiä. Hilma saattoi minut asemalle ja kävi ostamassa matkaevääksi tuoreita piirakoita. Jumala palkitkoon tämän palvelijansa, hän on valmis näkemään vaivaa ja kulkemaan siellä minne Herra häntä vie.

- Marianne Jämsä -

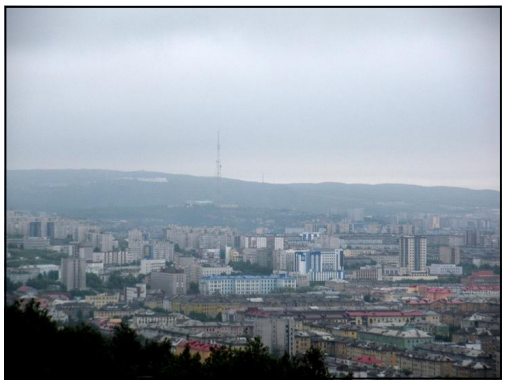
Rukous- ja kiitosaiheet

- Kiitos kaikista Pisaran tukijoista, esirukoilijoista ja ystävistä
- Hyljättyjen lastenkoti- ja koulukotilasten puolesta
- Vankiloihin pääsy Pietarissa
- Tulevan Viron vankilamatkan onnistuminen
- Että Herra siunaa työtämme ja antaa voimia siihen, varjelee matkoilla ja kotona ja antaa uupumattomia esirukoilijoita ja lisää työntekijöitä eri tehtäviin
- Siunausta miestenkodin asukkaille ja vastuunkantajille
- Kiitos, niistä ihmeistä, joita Jumala on tehnyt Venäjän narkomaanikodeissa
- Murmanskin vankilalähetystyö ja asunnottomat miehet
- Jotta materiaalisen avun toimittaminen sitä tarvitseville järjestyisi jouhevasti

Matkaraportti

Espoon Kouvolan ryhmä 28.6. - 4.7.2011 Murmansk

Matkalla mukana Heli Karjunen, Anne Keskinen, Arja Parttimaa, Pekka Vauromaa ja Hilma Gutzan sekä paikallisena yhtyshenkilönä Ljudmila Gregoreva.

Lähtöaamu oli kesän aamuista pitkästä aikaa lämmin. Arjan ja Pekan luona Selissä ennen lähtöämme rukoilimme vielä yhdessä matkamme puolesta, kiitimme Jeesusta Hänen siunauksestaan matkallamme ja evankeliumin julistamisesta matkan aikana. Päivän Sanasta saimme ensievääksi 1.Joh. 4:5-6 : " He ovat maailmasta. Maailmasta on se, mitä he puhuvat, ja maailma kuuntelee heitä. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, kuuntelee meitä, mutta joka ei ole Jumalasta, se ei meitä kuuntele. Tästä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen". Herra oli puhunut myös siitä kuinka jo matka tulisi olemaan erityinen. Tästä saimmekin jo esimakua Haapajärvellä Arjan lapsuuden maisemissa.

Starttasimme Selistä ennen puoltapäivää kohti Lahtea, josta kyytiin haettiin Heli Karjunen. Saavuimme illalla seitsemän aikaan Haapajärvelle. Ostettiin ruuat S-Marketista ja ajettiin Autiorantaan, Arjan lapsuuden-kotiin. Illan ruokailussa oli mukana Pekan, Arjan ja Helin lisäksi Arjan sisko lapsineen sekä Arjan veli.

Seuraavana aamuna ajoimme vielä Arjan siskon kodin kautta ennenkuin suuntasimme auton kohti Ivaloa. Siinä kauniin kesäaamun, idyllisen hirsitalon pihalla saimme rukoilla hänen puolesta kättenpäälle panemisen kautta ja siunata häntä. Pyhä Henki oli läsnä ja kiitimme yhdessä Jumalaa Hänen hyvyydestään.

Ivaloon saavuimme alkuillasta ja majoittumisemme jälkeen hotelli Kultahipussa, lähdimme käymään Ivalon helluntaiseurakunnassa. Pihalla tapasimme entisen tunnetun vankilatyöntekijän Väinö Harjulan Airi-vaimoineen. Menimme Airin kanssa seurakuntatalolle sisään hakemaan venäjänkielisiä Johanneksen evankeliumeita mukaamme Murmanskin vankiloihin vietäväksi. Poislähtöä tehdessämme srk - talon eteisessä rukoilimme Airin puolesta ja kiitimme Jeesuksen parantavasta voimasta hänen kohdallaan ja saimme siunata häntä.

Saavuimme Murmanskiin lähes helteisessä säässä. Kaupunkiin johtava tie mutkitteli vuoristoisessa maastossa Jäämeren lahden ympäristössä. Ensivaikutelma Murmanskin katukuvasta oli hieman ankea; monet rakennukset oli päästetty ränsistymään ja tehtaan savupiiput sekä satama-alue tuotantoineen ja suurine rahtialuksineen tekivät oman jälkensä kaupungin siluettiin. Lukuisia massiivisia kerrostaloja näkyi sekä vuorten rinteillä että kaupungin keskustan alueella, näkymä toi mieleeni Pietarin tältä osin. Mutta lähes samanaikaisesti Pyhä Henki muistutti siitä, kuinka meidän ei tule katsoa olosuhteisiin vaan Jumalaan ja Hänen mahdollisuuksiin, josta muunmuassa alueen upea luonto on näkyvä puoli. Asunnolla meitä oli vastassa tulkkimme Hilma Gutzan, joka oli saapunut puolentoista vuorokauden junamatkan tehtyään Pietarista Murmanskiin. Lisäksi läsnä oli Pisaran yhteyshenkilö Ljudmila Gregoreva Murmanskin helluntaiseurakunnasta. Halausten ja tervetulotoivotusten jälkeen Ljudmila pyysi lupaa kertoa "huonot" uutiset. Jostain syystä vankilalupamme olivat jotenkin sotkeutuneet byrokratian käsissä ja pääsy vankiloihin oli vain Pekalla ja tulkillamme Hilmalla. Rukoilimme asian puolesta ja lähetimme rukouspyyntöjä kännyköillä ystävillemme. Saimme tekstiviestillä myös lisävahvistusta evankeliointiamme varten Joh.17:17 alakohtineen.

Seuraavan aamuna suuntasimme vankiloihin ja iloisena yllätyksenä Pekan ja Hilman lisäksi tähän ensimmäiseen vankilaan pääsi myös Heli. Kiitos Herralle!
Toiseen vankilaan ei lupamme ollut saapuneet lainkaan joten koska ei ollut mitään rajoittavaa nimilistaa pääsimme kaikki sisään. Vankeja oli paikalla reilu tusina. He kuuntelivat keskittyneesti. Todistustemme jälkeen Pekan voideltu sana kosketti useampia vankeja niin, että muutamat murtuivat kyyneliin saakka. Pyhä Henki on ihana.

Pekka ja rantavankilan vankilaseurakunnan pastori

Seuraavana päivänä oli edessä vielä yksi vankila. Rantavankilaksi kutsutussa paikassa saimme kaikki todistaa uskostamme ja myös vankilaseurakunnan ”pastori” käytti todistuspuheenvuoron, Pekan puheenvuoron aikana eräs vanki sai epilepsia-

Matkaraportti

Espoon Kouvolan ryhmä 28.6. - 4.7.2011 Murmansk

kohtauksen, jäimme miettimään voitaisiinko hänelle toimittaa lääkkeitä. Ajatuksenamme oli käydä myös asunnottomien miesten paikassa lähellä ortodoksikirkkoa. Mutta reilun sateen, Ljudmilan ehdotuksen ja paluumatka-suunnitelman Norjan kautta Suomeen siivittämänä jätimme asunnottomille miehille tarkoitetut tykötarpeet Ljudmilalle ja Íähdimme kohti Norjan rajanylityspaikkaa vankilaevankelioinnin jälkeen.

Venäjän ja Norjan välillä olevassa tulliasemalla edessämme oli mielenkiintoinen episodi. Tullivirkailijat tutkivat auton läpikotaisin löydettyään laatikollisen Johanneksen evankeliumeita autosta. Siinä saimme todistaa tullivirkailijoille uskostamme Jeesukseen ja voitte kuvitella mikä näky oli katsoa kun Pekka ja koppalakkinen tullivirkailija lukivat yhdessä Johanneksen evankeliumia tullissa. Pekka yritti selittää venäläisille virkamiehille syytä Johanneksen evankeliumeiden merkitykseen autossamme sekä myös avata jotain sen sisällöstä. Jumalalla on ihmeelliset keinonsa levittää evankeliumi kaikelle kansalle. Kiitos suurelle Kuninkaallemme!

Saavuttuamme Norjan puolelle ja ajettuamme yhtämittaisesti lähes neljätoista tuntia, yöllä puoli kahden aikaan edessämme avautui uskomattoman kaunis näkymä Altan kaupunkiin. Kiersimme Altaa ja sen ympäristöä muutamia tunteja ja jatkoimme matkaamme kohti Oulua Enontekiön kautta.

Ouluun saavuimme lähes 30-tuntisen ajomatkan jälkeen sunnuntai-iltana, jossa saimme saunoa ja peseytyä hotellin kylpylässä. Maanantaiaamuna yhteisellä aamiaisella keskustelimme myös matkastamme ja saimme oivaltaa kuinka punaisena lankana oli ollut Johanneksen evankeliumi, jossa Jumala puhui meille ja jota saimme jakaa vangeille. Matkamme oli yhdistetty evankeliointi- ja lomamatka, mutta ennenkaikkea se oli osoitus Jumalan kokonaisvaltaisesta huolenpidosta ja hyvyydestä. Puolenpäivän aikoihin karistimme loputkin matkan pölyt jaloistamme ja jatkoimme "pyhiinvaellusmatkaamme" kohti kotejamme: Lahtea, Selkiä ja Espoota. Kiitos Jeesukselle Hänen hyvyydestään ja rakkaudestaan meitä kaikkia kohtaan!

- Anne Keskinen -

Matkaraportti

Vihdin ryhmä, Pietari 5.8. - 7.8.2011

Ihmeitä ja siunauksia

Jälleen kerran voidaan todeta, että yritys hyvä kymmenen, tulos heikohko.Onneksi tämä masentava lause ei koske Pisara-tiimimme evankelioimisintoa tai Jumalan antamien näyn ja siunausten puutetta. Ei - lause tarkoittaa pyrkimystämme sujahtaa nopeasti ja huomaamattomasti tullin ohi ehtiäksemme suunnitelman mukaisiin paikkoihin Pietarissa. Tämänkertaiset tulliongelmat käsittivät mennessä jonon ohi pääsevät autot ja meidän ohjaamisen väärälle kaistalle sekä takaisintullessa 3,5 tunnin jonotuksen, jonka tiimimme käytti väsyneen iloiseen keskusteluun.

Jumalalla oli varattuna niin suuria siunauksia matkamme varrelle, että pienet tulliongelmat eivät tälläkään kerralla haitanneet eivätkä poistaneet iloista ja kiitollista mieltä siitä kaikesta, mitä Hän on tehnyt ja tekee niiden ihmisten kohdalla, joita saimme tavata.

Perjantaina suunnistimme siis asunnolle suoraan, koska tullissa meni odotettua kauemmin eikä voitu poiketa miestenkotiin, kuten oli suunniteltu. Matkalla kuitenkin haimme Andrein Viipurista mukaamme. Kehitysvammainen Andrei on Eevan virallinen kummi-poika.

Lauantaina menimme huostaanotettujen lasten kotiin. Sinne tuodaan kaikki lapset, jotka on löydetty esim. hylättynä puiston penkiltä tai otettu alkoholistiperheistä pois. Lapsilla on siis todella rankka tausta. Tämän taustan tuntien ei voinut kuin ihmetellä, miten lapset olivat rauhallisia ja tottelevaisia. Huomasi, että heillä on rakastavat ja huolehtivat hoitajat siellä lastenkodissa.

Koti oli juuri remontoitu. Johtaja esitteli meille upeita, siistejä ja viihtyisiä huoneita, joissa oli paljon kiinnostavia leikkikaluja.Olimme saaneet mukaamme laulaja-soittaja-evankelista Sergein, joka leikitti ja laulatti lapsia pihalla järjestetyssä kokouksessamme. Myös meillä muilla oli jonkin verran ohjelmaa. Liikuttava oli pieni poika, joka liimautui Riitta-tädin kylkeen paijattavaksi On todella ilo nähdä, että näille rankoista olosuhteista kotoisin oleville lapsille on pystytty järjestämään tällaiset uudet olosuhteet, jotka varmasti edesauttavat näiden lapsien tulevaisuutta

Matkaraportti

Vihdin ryhmä, Pietari 5.8. - 7.8.2011

Seuraava kohteemme oli vanhainkoti. Siellä ei ollut niin siistiä tai viihtyisää kuin edellisessä paikassamme. Ilmapiiri oli kuitenkin muuttunut edellisten käyntien jälkeen, koska nyt pääsimme huoneisiin keskustelemaan ja rukoilemaan vanhusten kanssa.

Tässä vanhainkodissa käy kerran viikossa pastoripariskunta, joka on tehnyt todella hyvää työtä vanhusten keskuudessa. Jumalan sanaa on kylvetty, Jumala on puhutellut ihmisiä ja vetänyt puoleensa rakkaudellaan. Pisara-tiimimme sai nähdä sellaista Jumalan siunausta ja ihmettä, että voimme vain ihmetellä. Kävimme rukoilemassa kaikissa huoneissa. Vain yksi ei halunnut, että hänen puolestaan rukoiltaisiin, muut olivat valmiit rukoilemaan ja alusivat myös sanoa syntisen rukouksen eli halusivat ottaa Jeesuksen sydämeensä! Voi sitä riemua, mitä taivaassakin koettiin sillä hetkellä, kun nämä ihmiset halusivat tulla uskoon!

Siellä oli aika monia, jotka jo olivat uskossa ja nyt tuli aika monia lisää siihen siunatttuun joukkoon. On myös todella tärkeää, että tämä pastoripariskunta käy siellä säännöllisesti, näin uudet ja vanhat uskovat pääsevät kasvamaan Jumalan tuntemisessa ja pysyvät uskossa. Tulkkimme Liisa laulatti muutamaa mummoa vielä kokouksen päätyttyä. Mummot olivat todella iloisia laulaessaan tuttuja lauluja täydestä sydämestään, kaikki sanatkin olivat tallessa heidän muistilokeroissaan.

Illalla kävimme vielä narkomaanikodilla. Siellä oli remontti käynnissä, raamattukoulu oli tekeillä. Monet haluavat saada oppia Jumalan sanasta, joten valmistuttuaan raamattukoulun tilat varmasti täyttyvät oppilaista.

Remonttitarvikkeista heillä oli pula ja he jättivätkin meille rukousaiheeksi saada tarvittava määrä materiaalia, että koulu valmistuisi mahdollisimman pian.

Sunnuntaina saimme osallistua miestenkodin seurakunnan jumalanpalvelukseen. Ylistyksen ja rakkauden ilmapiiri on siellä tunnusomaista. Vaikka en ymmärtänyt laulujen sanoista mitään, Pyhän Hengen läsnäolon kyllä pystyin aistimaan.

Paluumatkalla vierailimme Viipurin Ljudmilan kotona, monet teistä muistavat hänet "surusilmäisen tytön" äidiksi. Tähän herttaiseen naiseen tutustuimme n. 10 vuotta sitten Arsenalnajan vankilassa. Hän tarjosi meille maittavan aterian ja kertoi leikkausten sarjasta, johon on joutunut. Suloisesta tyttärestä saimme myös nähdä vilauksen, kun hän käväisi nopeasti kotona työvuoroltaan. Herra heitä siunatkoon.

- Heli Anttila -

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin kolmesta seuraavasta tilistä

Vihdin ryhmä FI40 5298 0620 0117 18
Espoon-Kouvolan ryhmä FI89 5297 0020 0926 57

Ukrainan lapsityö FI83 5298 0620 0126 90

Jäsenmaksut (maksuun merkintä Jäsenmaksu)
ja majoitusmaksut FI12 5297 0020 0932 67

Poliisihallitus on myöntänyt 11.6.2010 Pisara ry:lle rahankeräysluvan no POHADno/2010/1732 ajalle 1.7.2010 - 31.12.2011 koko Suomen alueelle lukuunottamatta Ahvenanmaata. Kerätyt varat tullaan käyttämään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön Venäjällä vuosien 2010 - 2012 aikana

Pisara ry
Eeva Halme, 050-3522792
Nissointie 12 C 14, 03100 Nummela

www.pisarayhdistys.fi